

en sund skattepolitik förenligt att gång efter annan införa och efter någon kortare tid åter afskaffa växelstämpeln allt efter skiftande statsfinansiella konjunkturer, får Riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t måtte taga under öfvervägande, huruvida ifrågavarande stämpelskatt må kunna upphävas och ersättning för de genom densamma inflytande medel beredas statsverket på sådant sätt, att växelstämpeln äfven för den närmaste framtiden kan beräknas icke blifva behöflig för statsregleringen.

Stockholm den 18 maj 1912.

Med undersätlig vördnad.

Nr 139.

Uppläst och godkänd i Första kammaren den 18 maj 1912.

» » » i Andra kammaren den 18 maj 1912.

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning med särskilda bestämmelser angående beskattning af socker, som under december månad år 1912 efter anmälan af svenska sockerfabriksaktiebolaget utlämnas till fritt bruk.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 35).

Till Konungen.

Genom proposition, nr 196, af den 12 april 1912 har Eders Kungl. Maj:t, under återopande af hvad som finnes anført i det vid Eders Kungl. Maj:ts proposition, nr 195, med förslag till ändrad lydelse af vissa delar af gällande förordning med tulltaxa för inkommande varor fogade proto-

koll öfver finnasärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen att antaga, att gälla från dagen för utfärdandet, följande

Förslag

till

Förordning med särskilda bestämmelser angående beskattning af socker, som under december månad år 1912 efter anmälan af svenska sockerfabriksaktiebolaget utlämnas till fritt bruk.

För allt inom riket tillverkat skattepliktigt socker, som utöfver ett belopp af 9 millioner kilogram under december månad år 1912 efter anmälan af svenska sockerfabriksaktiebolaget utlämnas till fritt bruk, skall erläggas utöfver den å sockret eljes belöpande sockerskatten, i den ordning Konungen närmare bestämmer, en särskild tilläggsskatt med $\frac{1}{2}$ öre för hvarje kilogram.

I anledning af Eders Kungl. Maj:ts proposition den 13 januari 1908 beslutade samma års Riksdag vidtaga sådan ändring i fråga om sockerbeskattningen, att — med visst undantag — för allt socker, som inom landet tillverkades eller dit infördes, skulle vid sockets utlämnande till fritt bruk erläggas skatt med 16 öre för hvarje kilogram, dock att skatten skulle utgöra intill 1911 års utgång endast 15 öre och därefter intill 1912 års utgång 15,5 öre, allt för ett kilogram räknadt. Enligt statsrådsprotokollet öfver finnasärenden den 17 februari 1911 anförde dåvarande statsrådet och chefen för finansdepartementet, vid föredragning inför Eders Kungl. Maj:t af frågan om den af sockerskattens höjning betingade förändring af tullsatserna å socker samt hvad härmed stod i samband bland annat, att han ansåge sig icke böra underlåta att fästa Eders Kungl. Maj:ts uppmärksamhet därå, att, då det redan vore känt, att skatten å socker komme att höjas från och med den 1 januari 1912, man kunde befara, att anmälan af socker till beskattning dessförinnan skulle komma att göras i större omfattning, än af det ordinarie dagsbehofet påkallades, och att alltså staten skulle komma att gå förlustig beräknad inkomst af skatten. Det skulle under sådana förhållanden kunna sättas i fråga att vidtaga särskilda åtgärder till förekommande af ett sådant utnyttjande af situationen till statens skada. Då departementschefen emellertid från svenska sockerfabriksaktiebolaget, som vore innehafvare af alla de sockerfabriker i riket, som vore berörda af ifråga-

varande skatteförhöjning, fått mottaga en af bolagets styrelse beslutad förklaring, att bolaget hade för afsikt att icke före 1911 års utgång till beskattning anmäla mera socker, än som motsvarade ordinarie dagsbehovet vid den tiden, funne departementschefen anledning saknas att vidtaga några sådana åtgärder. Med anledning häraf yttrade Riksdagen i skrifvelse den 22 april 1911, att Riksdagen, som naturligen förutsatte, att äfven med hänsyn till den höjning af sockerskatten, som skulle inträda den 1 januari 1913, åtgärder komme att vidtagas för tryggande af statens härmed förbundna skatteintresse, emellertid föreställde sig, att därvid från Kungl. Maj:ts sida komme att ägnas närmare uppmärksamhet äfven åt de möjligheter, som kunde erbjuda sig för att oberoende af sockerfabriksaktiebolagets medverkan trygga statsverkets berättigade intresse i förevarande hänseende.

Eders Kungl. Maj:ts nu föreliggande förslag, som sålunda tillkommit i syfte att trygga statens rätt vid den med nästkommande års ingång inträdande skatteförhöjningen och som närmast föranledts af Riksdagens ofvan anförda uttalande, synes Riksdagen väl ägnadt att tjäna det med detsamma afsedda ändamålet och har icke gifvit anledning till anmärkning från Riksdagens sida.

Riksdagen har alltså bifallit Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition, hvilket Riksdagen härmed får för Eders Kungl. Maj:t tillkännagifva.

Stockholm den 18 maj 1912.

Med undersåtlig vördnad.
